

גמ"ר 2761/11/08 - מדינת ישראל נגד פנחס אזרזר

בית משפט השלום לתעבורה בנתניה

גמ"ר 08-11-2761 מדינת ישראל ני'

אזרזר

בפני כב' השופט חנן סבאג - סגן נשיא.

מדינת ישראל המאשימה

נגד

פנחס אזרזר הנאשם

nocchim:

מטעם המאשימה: עו"ד אריאל כהן מפמ"ץ

הנאשם: בעצמו

מטעם הנאשם: עו"ד שמואל ברזני ועו"ד תומר גונן

זכור דין

1. הנאשם הורשע בהכרעת דין מונומקט, בעבירות של גרם מוות ברשלנות, עבירות לפי הסעיפים 304 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") וסעיפים 40 ו 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), גרימת חבלה לאדם ונזק ולרכוש, עבירות לפי הסעיפים 62(2) ו - 38(3) לפקודת התעבורה, اي מתן זכות קידמה בצומת לפי תקנה 64(א)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "תקנות התעבורה") וסעיף 68 לפקודת התעבורה ובעירה של פניה שמאליה שלא בבטחה לפי תקנה 41 לתקנות התעבורה וסעיף 68 לפקודת התעבורה. הנאשם זוכה בהכרעת הדין מעבירות של גרימת חבלה ונזק לרכוש בגין לתאונת נוספת שהתרחשה בתגובה לתאונת הקטלנית.

2. עובדות כתוב האישום פורטו בהרחבה בהכרעת הדיון, בחלוקת אגוז אומר כי ביום 08.05.08 נdag הנאשם ברכב משא מיטרטי (להלן: "המשטרתי"), ביצע פניה שמאליה בצומת, לא הבחן בחן וילף (להלן: "המנוח") שרכב על אופנו והגיח ממולו, חסם את נתיב נסיעתו וכותצתה מכך, התנגש האופנו ברכב המשטרתי, המנוח נהרג במקום, וגרמו נזקים לאופנו ולרכב המשטרתי.

3. להשלמת התמונה, עוד נטען בכתב האישום שכותצתה מה תאונה עפו חלקיים שפגעו באופנו נסף שנגע במקביל לאופנו המנוח, וגרמו לנdag האופנו הנוסף לאבד שליטה וליפול. כאמור, הנאשם נמצא צאי בכל הקשור לעבירות הקשורות לאיירוע זה.

טייעוני הצדדים לעונש

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

4. ביום 27.02.2014, לאחר שמיית עדיו המאשימה והגנה לעונש, ולאחר שהגיש ב"כ הנאשם סט תעוזות הוקה ותיעוד אודiot מצבם הרפואי של אשת הנאשם, של אביו ושל בנו הצעיר כראיות לעונש, נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.
5. ב"כ המאשימה הגיש את טיעוני לעונש בכתב, צירף את גילוון הרשותו של הנאשם, הפנה והגיש פסיקה.
6. ב"כ המאשימה טען כי הערך החברתי המוגן בעבירה העיקרית שנפגע הוא קדושת החיים, שחשיבותו וחומרת הפגיעה בו קשה מושוא, בשים לב לנזק העצום שנגרם למשפחה מאובדן המנוח.
7. במסגרת הניסיונות הקשורים ביצוע העבירה, ב"כ המאשימה טען כי העבירה בוצעה במלואה על ידי הנאשם, שהוא שימש כגורם יחיד ובלתי להתרחשות התאונה והוא אחראי באופן מלא לתוצאותיה, כשהنمץ שנגרם בפועל הוא מותו של המנוח.
8. ב"כ המאשימה טען כי הנסיבות שהיו בזמן האירוע לא תרמו ולא גרמו לתאונה. שכן, מזג האויר היה טוב, טווח הראות היה אף מעולה והכבש תקין ייבש. וכן, נקבע כי מערכות הבטיחות של הרכב המשטרתי היו תקינים.
- הוא הוסיף כי אין לזרוף את ניגת המנוח באופנוו במהירות לטובת הנאשם. שכן, תנוצה וכל הנסיבות של אופנוו בכבשים זו תופעה ידועה וsherative ועל הנאשם היה להעירך לך.
9. בנוסף, ב"כ המאשימה טען שהنمץ שנגרם מביצוע העבירה הוא בלבד, חמור ובלתי הפיך. הוא הרחיב וטען כי תאונות הדרכים גרמה למות המנוח ברגע אחד, בהיותו בן 38 במוות, אדם צעיר, עם שאיפות להתקדם, אב ל-3 ילדים בגילאים; 8 וחצי, 7 ושנתיים ביום התאונה. למשפחה המנוח נגרם כאב וסבל ברמה גבוהה וכל עונש שיטול על הנאשם אין בו להקל מן הטרגדיה והשלכותיה הקשות.
10. ב"כ המאשימה הדגישה את העובדה כי הנאשם לא נטל אחריות על מעשייו. הוא כפר ונihil הליך ארוך ונשמעו ראיות בתייק, כאשר הוא כפר בחלק העובדתי והטכני של התאונה, על אף שהזודה בקשר הסיבתי, וזאת על אף שהמוות נגרם על המקום.
11. לטענתו, על אף שאין לזרוף לחובת הנאשם את העובדה שניהל משפט, אם כי משלא הודה, אין הנאשם יכול ליהנות מהקללה בעונש בשל לך.
12. ב"כ המאשימה מסכימים כי העדר עבר פלילי נזקף לטובתו ושיקול להפחיתה בעונשו בתחום מתחם העונש בעולם.
13. ב"כ המאשימה חזר והדגיש כי אף לאחר הרשותו, הנאשם לאלקח אחריות ולא הביע חרטה למשענו ולתוכאה, כאשר, לטענתו, תסוקור שירות המבחן לא התייחס כלל וכלל לכך שה הנאשםלקח אחריות או הביע חרטה, ודוקא נתית הנאשם היא לرحم על עצמו וambil ליטול מעמד של קורבן.
14. ב"כ המאשימה הוסיף וטען כי מטרת הענישה אינה רק הרתעתית אלא גם גמולית וברור שהטלת וריצוי

העונשים תפגע ממשית בחרות, בחופש ובכלכלה הנאשם. אם כי הוא הדגיש כי אין במעמד הנאשם כשותר ואף לא כקצין בכיר במשטרת בצד לפטור אותו מעונש, עקב מעמדו.

- .15. ב"כ המאשימה טען כי שיקול אחר המתווה את העונש הראוី בתוך המתחם הוא שיקול הרעתה הרבבים, שחשיבותו בנסיבות העניין רבה. בתי המשפט חזו על הצורך להחמיר בעבירות מתחום התעבורה, על התוצאות הקשות העוללות לנבוע מעבירות אלה בכלל, לצורך הרעתה הרבבים והגנה על הציבור. כאשר, המציאות הקיימת, הקטל בדרכים וריבוי תאונות הדרכים הקטלניות עצמן קיומם תופעה זו, מחיבת את בתי המשפט לתרום חלקם למלחמה בתופעה, עד למיגורה המksamלאלי, תוך החמרה בעונש המוטל על הנהגים, והטלת עונשים מכאיים מאוד בתוך מתחם העונש ההולם.
- .16. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה בנוגע למקרים של המתה בתאונות דרכים, והדגיש את עיקרונו אחדות הענישה, **לרובות אודות להיות הנאשם שוטר בתפקיד והוא מנוון רוכב אופנוו.**
- .17. ב"כ המאשימה חזר וטען כי לא מתקיים שיקולים להקלת העונש הנאשם, כגון שיקולי הודהה הנאשם, לקיית אחריות וחיסכון זמן שיופוטי יקר.
- .18. עוד, ב"כ המאשימה טען כי רמת הענישה בתאונה קטלנית משתנה וכל מקרה יدون לפי נסיבותו. הנסיבות נשוא התאונה הן חמורות, ובפרט לאור העובדה שהקובן היה רוכב אופנוו, כאשר הנאשם לא ראה בכלל שהאופנוו התקרב לצומת.
- .19. ב"כ המאשימה סיכם וטען כי לאור חומרת המעשה ופגיעהו הקשה, מתחם העונש ההולם הינו; בין 8 חודשים ל- 20 חודשים מאסר בפועל, עונש פסילה בפועל בין 10 ל- 20 שנות לrixio החל מיום שחררו, הטלת פיצוי למשפחה המנוון והנפגעים, הטלת קנס כספי או מאסר תמורה ומאסר על תנאי הולם ומרתיע .
- .20. בנסיבות העניין, ב"כ המאשימה טען כי אין זה הולם שיטול על הנאשם לתקופה שתאפשר ריצויו בדרך של עבודה שירות.
- וכן, ב"כ המאשימה התנגד להמלצת שירות המבחן וóbekesh לא להטיל צו של"צ. לטעמו, אין מקום לקביעת מתחם ענישה ראוי כאשר הרף התיכון של המתחם הוא מתחת לעונש המינימאלי הקבוע בחוק. ועל כך הוא מפנה לפסיקה.
- .21. מנגד, טען ב"כ הנאשם לעונש כי התארכות ההליך בבית המשפט היא בשל הצד החרג ביותר שיזמה המאשימה כשהחליטה להביא עד הזמן לעונש מוגחה מטעמה שהheid במשפט וכשנתבקש בית המשפט להקדיש זמן רב לטיעוניה בעניין.
- .22. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה מהרגע הראשון בחקירותו ולאורך כל הדרך כי האקט של הנהיגה שלו גרם לתוצאה הקטלנית של התאונה אם כי הוא סבר שנהייתה כשלעצמה הולמת ואינה מחיבת אותו להגביל לתופעה שקרתה ממול על הכביש.
- .23. מבלי לחלק על עדות ההורים ואשת המנוון אודות המנוון, ב"כ הנאשם טען כי ארבעה עדים שחלקים

קציני משטרת העידו על דרך נהיגת המנוח באותו לילה, שהסכוימו כולם שנהיגתו הייתה מסוכנת מאוד והוא וחברו אשר היה ברור שתיכף תיגרם תאונה קשה, ואת עודותם הם מסרו מידית לרשות החוקרת.

.24. עוד, ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי גם אם בית המשפט קבע שיש רשלנות אצל הנאשם, הרי התרומה המכרצה בדרך קרות התאונה ולתוצאתה זה התנהגות שני האופנים בכביש, וזאת בשים לב לעדות עדי הטעיה ותיק החקירה המשטרתי על קביעותיו, לרבות היות המנוח שיכור בזמן הנהיגה, שנמצאו 34 מ"ג אלכוהול בدمו.

.25. בנוסף, ב"כ הנאשם טען כי היה הנאשם בן 54 עם ותק הנהיגה של כ- 35 שנה היא עובדה המלמדת על זהות הנאשם, על דרך ניהול חייו ואיך הוא מתנהג בכביש. שכן, למעט האירוע נשוא הרשותה, מעולם לא דיבק רבב בהתנהלו, כעולה מגילוון הרשעותיו בתחום התעבורה לפיו לנאשם יש 3 הרשעות קודמות, זניחות שאין קשרות בנהיגה כלל, שהאחרונה בהן לפני 15 שנה. לטעםו, יש בגילוון כזה להוות תעודה הצעינית בכביש.

.26. בנוסף, ב"כ הנאשם פירט את מערכת החיים הקשה והקיצונית ביותר ששווה הנאשם, כאשר אסונות רבים פקדו את בני משפחתו ונשאר הוא המשענת התומכת היחידה בתא המשפחה הגראני שלו, כשהוא סוחב את אירוע התאונה הקטלנית גם על כתפיו.

.27. ב"כ הנאשם לא הסכים למתחם העונש שטעה לו המאשימה, כאשר הרף התחthon של מתחם העונש ההולם הוא החל משל"צ וتم במאסר בפועל. וכן, פסילה החל משנות ספורות ועד פסילה במספר שנים.

.28. לאור כל הנسبות שפורטו, לרבות הנسبות האישיות, ב"כ הנאשם עתר שבית המשפט יקל בעונש הנאשם ויטיל עליו עונשים לקולא מחוץ למתחם הענישה, בשים לב לעובדה שמאז התאונה עברו 6 שנים שבמהלכם הוקפה הליך קידומו בדרגות במשטרת.

.29. באי כוח הנאשם הפנו לتفسיר ועתרו לאמץ את המלצות הتفسיר ולהטיל על הנאשם של"צ, תוך התחשבות בכך שהטלת מאסר בעבודות שירות יגרמו להפסקת עבודתו וליציאתו לפרישה, ולענין אורר פסילת רישון הנהיגה הם מבקשים להתחשב בנחיצות רישון הנהיגה לתפקידו במשטרת.

taskir shirot habtan

.30. בעניינו של הנאשם הוגש taskir shirot habtan מיום 17.11.2013 ממנה עולה כי הנאשם בן 54, יליד מרוקו נשוי בשנית ואב לארבעה ילדים בגילאים 14-26, תושב מגדל העמק, עובד כראש ענף אבטחה במחוז הצפון במשטרת ישראל, כאשר הוא עובד במשטרת ישראל מזה כ- 32 שנים.

.31. מתולדותיו עולה כי הוא הבן הרביעי בסדר הלידה מבין שמונת ילדי המשפחה, כאשר בני משפחתו חוו אסון בשנת 1992, כאשר אחיו נרצח במהלך שירותו במילואים במהלך האינתיפאדה, בעוד הנאשם במסגרת תפקידו המשטרתי היה חלק מצוות החיפושים אחריו אחיו והוא זה שמצא את גופת אחיו והודיע

לאמו על רצח אחיו. מות אחיו יצר טראומה קשה ומתמשכת בקרב המשפחה והוא זה שומר על תפקוד יציב וכוחות למען בני המשפחה ולא אפשר לעצמו להתאבל על אובדן ועד היום הנאשם נושא במשא כבד.

.32. מהتسיקיר עולה כי בගילוں הערכה ממפקדי נכתב כי הנאשם הינו קצין מקצועי ומוביל את יחידות המחו"ז,אמין ומסור אשר עובד מול גופים אזרחיים בצורה ראויה לציון, ובשל ממשמעת עצמית גבוהה. הנאשם הציג בפני שירות המבחן עדויות הוקירה ומכתבי הערכה על תפקודו במסגרת עבודתו.

.33. עוד, מהتسיקיר עולה כי בנו הצעיר סובל במצב רפואי מוגבר מלידתו ו עבר וועבר ניתוחים רבים ומורכבים בח"ל המחייבים משאים כלכליים ורגשיים רבים בתחום ניתוחים. וכן, כי אשת הנאשם סובלת בשנים האחרונות מהפרעות חרדה ואפיוזות דיכאוןיות ופוסט טראומה בעקבות עבודתה במחלקה לזיהוי פלילי במשטרת, בשל כך היא עבדה, ביום, בשורה חילקית בעבודה משרדיות במשרה המותאמת למקצוע הרגשי.

.34. בהתייחסות לעבירה נשוא האישום, שירות המבחן מצא כי הנאשם לקח אחריות מלאה אודות מעורבותו בתאונת, כאשר הוא תיאר כי בעת היותו בתפקיד, נהג ברכב המשטרתי ובעת פניו שמאלה חריג מנטיב נסיעתו וSTITITO גרמה לתאונת הטראנגי. שירות המבחן התרשם מתחשות אשמה וחרטה אודות מעשו. הנאשם הביע אמפתיה והבנה לתחשות משפטת המנוח והביע הזדהות עם תחשות האובדן. שירות המבחן סבור כי מעורבותו בעבירה מעוררת תהששות וזיכרונות מאובדן אחיו.

.35. שירות המבחן התרשם מהנאשם כבעל יכולת קוגניטיבית טובה, בעל CISORIES ויכולות אשר באים לידי ביטוי הן בתפקידו המקצועי והן למרחב המשפחה. יחד עם זאת, שירות המבחן סבור כי הנאשם מתקשה מאוד לגעת ברגשות קשים. העשיה המרובה ביום יום, מהוות נתיב להתרומות והתרחקות עם המטען הרגשי הרבה שהוא נושא סבב טיפול באביו הקשיש, המתגורר בבית הנאשם, מחלת בנו ומחלת אשתו, אובדן אחיו ומעורבותו בתאונת.

.36. מהتسיקיר עולה כי הנאשם מלא אחר תפקדים רבים במסגרת המשפחה ונדרש לגיס כוחות על מנת להכיל את הקשיים המשפחתיים הקיימים במשפחה המוצאת והמשפחות הגרעינית.

.37. שירות המבחן סבור כי בשל התגניותו למען האח, הנאשם ממעט להחצין את קשייו ומשרת כלפי חזך רושם כי יוכל לעמוד בעומס הרגשי. יחד עם זאת, כלפי פנים הוא מתקשה להכיל את כל התרומות הנדרשות ממנו כאב, כבן זוג וכעובד בתפקיד משמעותי ואחראי.

.38. הנאשם מסר לשירות המבחן כי הוא סובל מדאגות וקשיי חרדה אשר החירפו על רקי מעורבותו בעבירות. כאשר אין יכולת הנאשם לחלק את קשייו עם בני משפחתו ועוצר בתוכו את קשייו.

.39. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן את חשו כי במידה ויטלו עליו עבודות שירות הכנסתו פגע באופן קשה עד כדי קשיי במימון הטיפול הרפואי של בנו בח"ל. כאשר הוא סבור, כי לאור ההערכות הטובות להן זכה על תפקודו, לא תופסק עבודתו במשטרת בעקבות ההליך הנוכחי, אם כי הוא מודיע לכך שעល רקע מעורבותו בתאונת הוא לא קודם בתפקיד.

40. בבוא שירות המבחן לגבש עמדה לעניין העונש, שירות המבחן מطالب בין ענישה כעבודות שירות, אשר הולמת את חומרת תוצאות העבירה, לבין השפועותיה של ענישה זאת על רקע הנסיבות המיעילות אשר תוארו לעיל.

לטעם שירות המבחן תחשות האשמה אותן חווה הנאשם הנאשם עקב תוצאותיה הטרגיות של התאונה, מהוות אינדיקציה לתחשות אחריות למשעו והתרשומות שירות המבחן מצורך לעבור תהילך עיבוד לרשות אלו על מנת למנוע תופעות פוטט טראומטיות.

42. באשר לעונש, שירות המבחן המליץ כי יש לשלב בין ענישה תגמולית ממשמעותית כעבודות שירות לתועלת הציבור בהיקף שעوت ממשמעותי ונרחב של 600 שעות של"צ לבין ענישה טיפולית במבחן, כאשר שירות המבחן יבנה תוכנית של"צ מותאמת, ככל שבית המשפט יקבל את המלצות ועמדת שירות המבחן וזאת, כאמור, בהתחשב בנסיבות המיעילות שפורטו בתスクיר.

דין והכרעה

43. בסעיף 40 ג' (א) לחוק העונשין נקבע כי מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, קבוע בהתאם לעיקנון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' לחוק, תוך התחשבות בחומרת העבירה קרי העיר החברתי שנפגע מביצוע העבירות, ומידת הפגיעה בו, בנסיבות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

חומרת העבירות - הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

44. אין צורך להזכיר מיללים בדבר הערך החברתי שנפגע כמשמעותם בעבירות של גרם מוות ברשלנות ותוצאותיה של אותה עבירה. תאונות דרכים קשות מתרחשות לאחרונה מדי יום ביום, עד כדי שהפכו למכת מדינה של ממש.

45. בהקשר זה רأיתי להביא מדבריו של כב' המשנה לנשיא חшин בע"פ 11786/04 אבו-טריף נ' מ"י, תק-על 2005(3), 3101, עמ' 3105 (להלן: "ענין אבו-טריף"):

"לא יעבור يوم שלא נשמע בו על תאונת דרכים קשה שאירעה בכבישי הארץ, לעיתים קרובות - קרובות-יתר-על-המידה - תאונה מkapחת חיים, לעיתים תאונה החותכת בגופם של אנשים והופכת אותם נכים כאבים ואומללים לכל חייהם. ולעיתים קרובות - קרובות-יתר-על-המידה - "הגורם האנושי" הוא הסיבה המיידית לתאונה: קלות-דעת, פזיזות, אדישות, נ מהירות של אוחז-הגהה. תאונות הדרכים היו כמגפה הפושטת בקהילה ומוטירה אחראית חללים כחידק-מוות שאין יכולת לעמוד לפניו.....".

46. תאונות דרכים קטלניות פוגעות באינטרס ציבורי ראשון במעלה והוא השמירה על קדושת חי אדם,

ושמירה על תחושת הביטחון של כלל ציבור מעתמי הדרך לרבות נהגי כלי הרכב הדו הגלגלי הנעים בכביש הארץ תוך ציפייה לשובם הביתה לחיק המשפה, בשלום ובבטחה.

.47. בין השיקולים לחומרה שניתן למונות בתאונות דרכים קטלניות הינו מקום התרחשות התאונה. בעניין בו עסקין המדבר בתאונה שאירעה בתוך צומת, עת שהנאים פנה שמאליה, הציפייה מכל נהג המבקש לסתות מנתיב נסיעתו תוך חסימה נתיב הנסיעה, לעשות זאת בזירות מרבית ותוך מתן תשומת לב מלאה לכל כלי רכב או כל חפץ המתקרב לצומת ורק לאחר שיוודא שהצומת פניו לחולוטין אז ורק אז לבצע את הפניה.

.48. זהירות ורשותות אינם גירה ממשיים, שומה היה על הנאים כנהג סביר, לגנות ערנות ולהבחן בהתקרבותו של האופנוע ולהימנע מהפניה כפי שעשה, שכן את מחיר רשותותו של הנאים שילם המנוח בחיו, ובני משפחתו באובדן יקרים. קשה להタルם מהמחשבה המטרידה, שבמעט תשומת לב, ערנות והקפדה בסיסית על קיום חובותיו של נהג סביר ניתן למנוע את התאונה על תוכאותיה הטרגיות.

בעניין זה יפים הדברים שנקבעו בתפ' (נכ') 1049/06 מדינת ישראל נ'عادל בן יוסף חמודה, בזה הלשון

"**טופעת תאונות הדרכים נעוצה ביסודה, בחוסר תרבות בניהגה, חוסר התחשבות באחר, חוסר חינוך עמוק ובסיסי לניהגה נכון, נכונה, נבונה וסובלנית. כפי שאכן למדנו מכל החוקרים הרבים שנעשו ונtrapסמו, מרביתן של התאונות, ובתוכן הקטלניות, נעוצות בגין האנושי אשר נהג שלא בדרך הנכונה, ברשותו על רמותיה השונות, בפיזיות ובחוסר אכפתות. אי כבוד כללי התנהגות בסיסי של כבוד הדדי תוך שימוש לב לצרכי הזרת".**

.50. לנאים היה שדה ראייה מספיק די להבחן במנוח ולמניעת התאונה, ولو נהג בזירות המתחייבת מנוגן המבקש לפניו בצומת, כפי המצופה منهג סביר ניתן היה להימנע מהרשלנות. הנאים נטל סיון בחסימתו את מסלול נסיעת האופנוע מבלי לשים בשימוש לב לתרחש סביב הצומת ופגע בעורף החברתי המוגן בדמות קדחת חייו של המנוח.

מединיות הענישה הנהוגה

.51. כפי שציינתי לעיל מציאות כבישינוקשה היא, הקטל המתמשך בדרכים הוא "רעה חולה" לחברתנו, האינטרס הציבורי קורא לבתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בקטל בדרכים, והדרך היחידה לעשות כן היא על ידי הטלת עונשים מרתיעים לרבות עונשי מאסר, על מנת לנסות ולמנוע את הקטל הנמשך בדרכים ולהרתו רשלנים בפוטנציה.

.52. בתיהם שפט קבעו, וחזרו וקבעו כי לאור חומרת טופעת תאונות הדרכים בהן נפגעים אנשים חפי פשע

שכל חפצם היה לעשות שימוש סביר בכיביש, על בית המשפט להירעם למלחמה החורמה תוך נקיטת מדיניות ענישה חמירה, אשר תגביר את מודעות הנהגים בדבר המחיר הגבוה של הפרת כללי ו諾רמות השימוש בכיביש.

.53. בעניין ابو טריף עמד המשנה לנשיא השופט חשיין על תפקידו של בית המשפט במלחמה בתאותות הדריכים:

".....הגיעה עת שבתי-המשפט יعلו תרומות לעצירת המגפה, להשמdat חידך-המוות. תרומה זו פירושה הוא הטלת עונשים חמורים על מי שנמצאו מלביקים אחרים בחידך-המוות ועל מי שהתנהגו מסייע למגפה להוסיף ולהתפשט".

.54. יפים בעניין גם זה דברי כבוד השופט ש' לויין בע"פ 2580/93 פלוני נ' מדינת ישראל, שנאמרו בזאת הלשון:

"על בית המשפט בגוזרו דיןו של הנאשם לחת את הדעת למכלו: גם למצוות האישי של הנאשם, שהרי הענישה היא אינדיוידואלית, אך גם, ובמידה לא פחותה ולפעמים אף במידה יתרה, לצורך להרתיע ערביינים בכוח מפני מעשים כאלה ולקבוע נורמות ענישה שתהיינה ידועות לכל, למען ישמעון אחרים ייראו..... ככל שמעשה העבירה שכיח יותר, ועל אחת כמה וכמה כשהפער ל"מכת מדינה" וככל שהשלכותיו על החברה קשות יותר, כן יעדף היבט השני שבעניישה, דהיינו, הרתעה על דרך ענישה חמירה.....".

.55. יחד עם זאת על בית המשפט הגוזר את דיןו של הנאשם בעבירות רשלנות כגון אלה המიיחסות לנאים לשימם נגד עיניו, על אף התוצאה הקשה, את העובדה כי אין מדובר בעבירות כוונה אם כי בעבירות רשלנות כתוצאה מחוסר תשומת לב רגעי שלרוב אף נבערות על ידי אנשים נורמטיביים, תוך שקלול שיקול אחרון זה בתוך מתחם העונש שיקבע.

.56. בסדרת פסקי דין שניתנו על ידי בתי המשפט השונים, נקבע כי מדיניות הענישה הרואה בעבירות כגון אלה המიיחסות לנאים, נעה בין **מאסר בפועל של חודשיים בודדים** שירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשים מאסר, אשר לרכיב **הפסילה בפועל** נע המתחם בין **מספר שנות פסילה בפועל** ועד 15 שנים.

ראה בעניין זה:

עפ"א 1300/07 חי באבד נ' מדינת ישראל (15/1/2008); עפ"ת 23614-08-10 (26/6/2012); רע"פ 2955/12 ענת הרמוס נ' מדינת ישראל (23/12/2010); רע"פ 2 (3/4/2011).

רע"פ 827/10 ابو גרדיה אברاهים נ' מדינת ישראל (9/2/2010); רע"פ 8576/11 הילה מזרחי נ' מדינת ישראל (5/2/2012); עפ"ת 47186-10-11 בדראן נגד מדינת ישראל (8/2/2012); ע"פ 2437/11 עמרם דבבשה נ' מדינת ישראל (19/1/2009).

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה

- .57. אין להקל ראש בנסיבות ביצוע העבירה. יחד עם זאת, בהתחשב בכך נהיית הנאשם רגעים ספורים עובר לתאונה וכן בהתחשב באשם התורם של המנוח לקרות התאונה סבורי כי יש מקום את רשלנותו של הנאשם ברף התחthon של מדרג הרשלנות.
- .58. מעיון בסרטון שהוגש בתיק, המתעד את הרגעים של התרחשות התאונה, עולה כי הנאשם עבר לתאונה עצר עצירה מוחלטת והמתינו עד חלוף רכב מסחרי ורק לאחר מכן החל בנסיבות איטיות אל תוך הצומת עד אשר התרחשה התאונה. בנוסף התאונה ארעה למרחק של 1.7 מטר מהשל השמאלי כיוון נסיעת האופנאי כאשר הנאשם כבר חסם 2.2 מטר מנתיב נסיעת האופנאי. רכב המשטרתי נפגע בחילקו הקדמי שמאלי מה שמלמד שה הנאשם חסם באופן חלקי בלבד את מסלול נסיעת האופנאי, בעוד המנוח כפי שקבעתי בהכרעת הדיין היה קרוב לשוליים השמאליים.
- .59. לאור כל האמור, סבור אני כי מתחם העונשה ההולם בענייננו נע בין **מאסר בפועל קצר של חודשים אחדים שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשים מאסר**. באשר לרכיב הפסילה בפועל נע המתחם בין **6 שנות פסילה בפועל ועד 10 שנים**.

העונש המתאים-נסיבות שאין קשר ביצוע העבירה.

- .60. קבוע בסעיף 40 יא' לחוק, בזרת העונש המתאים לנายน יש מקום להתחשב בנסיבות האישיות והמיוחדות של הנאשם שאין קשר ביצוע העבירות ושיש בהם כדי להשפיע על גזר דין.
- .61. הנחיתת החוקק והפסקה היא לנקט במידניות עניה מחמירה במקרים כגון דא זאת לאור חומרת תופעת תאונות הדרכים ותוצאותיהן הקשות והתרומה הנדרשת למלחמה בקטל בדרכים. יחד עם זאת, על בית המשפט הגוזר את דין של הנאשם המעורב בתאונת דרכים ליחס גם משקל לגורםם לרבלנטים ובכלל זה נסיבות האישיות ונסיבות תאונות הדרכים הספציפית ולקבוע את מידת העונש לאחר שכלל כל הגורמים והמשתנים שיש להבאים בחשבון.
- .62. אך מלאכת קביעת העונש הרואי, מלאכה קשה היא, ביותר שאת כשמדבר בענישת אדם, שככל, הינו אישיות נורמטיבית, אשר ביצע את העבירות שייחסו לו וגרם לתאונת דרכים שתוצאותיה חמורות, מבלתי שחףζ בך.
- .63. בענייננו מדובר בנายน בן 55 נשוי ואב לאربעה ילדים שעובדים כקצין במשטרת ישראל, מחזיק בראשיו נהייה משנת 1981 עברו אינו מכבד כלל, כשלוחבותו 3 הרשעות מסווג בירית משפט האחونة שבהם מלפני 15 שנה, נטול עבר פלילי.
- .64. מעדי האופי שהעידו בפני למדתי כי הנאשם שירת שנים רבות במשטרת במהלך שירותו זכה להערכה רבה, וזיכה למכתב הוקרה והערכה שהוצגו לעוני.
- .65. יש לומר כי רשלנותו של הנאשם הייתה רגעית שאינה מעידה על אופי הנהיגה של הנאשם, בדרך כלל.

חיזוק לכך ניתן לקבל מעברו של הנאשם ומהעובדה כי נרשמו לחובתו אר' שלוש עבירות תעבורה, חurf ותק הנהיגה הרב ביותר שיש לנאים כך שייש לומר כי אופי נהיגתו הנו נורטטיבי בדרך כלל, וכי התאונת נגרמה בשל רשלנות רגנית בלבד.

66. כאן המקום לציין כי בנוסף יש לתת משקל נכבד לרשלנותו התורמת של המנוח אשר נהג בצד שמאל של הנטייה השמאלי מבין שני הנטיים שבכיוון נסיעתו דבר שניית ללמידה, כמפורט בהכרעת הדין, מקום האימפקט וمعدיות עדי ראייה לתאונת ואופי הנהיגה של המנוח. בנוסף המנוח לא נהג במהירות נמוכה כלל וכלל. עיר אני לעובדה כי לא נקבע באופן פוזיטיבי בהכרעת הדין כי המנוח נהג במהירות מופרצת אולם לאור עדויות עדי הראייה, המומחים וכן הנזק שנגרם למשטרתית ניתן לקבוע בוודאי תרמה רבתה בבירור כי מהירות האופנוע לא הייתה נמוכה כלל ועיקר נהוגה זו של המנוח בודאי תרמה רבתה להתרחשות התאונת ותוצאותיה.

67. אני מתעלם מהאובדן, הכאב והסבל שנגרמו למנוח ולבני משפחתו. האובדן הוא גדול כאשר המנוח איבד את חייו, ההורים שאיבדו את בנים, בת הזוג שנותרה אלמנה והילדים שהפכו ליתומים. יחד עם זאת בבואה לגזר את הדין יש לעורך איזון ראוי בין האינטרסים המתחרים על הבכורה.

68. herein הנאשם והן בא' כוחו ביקשו להתחשב בנסיבות האישיות, בעובדה כי הוא עובד כקצין משטרה ולאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בהטלת עונש בדמות צו של"צ על אף תוכאותיה הטרגיות של התאונת.

69. אין בידי לקבל המלצה זו של שירות המבחן. עונש של"צ במקרה זה אינו מАЗ נכונה בין האינטרסים הציבוריים המחייב ענישה מרתיעה ומאבק בתאונות הדרכים לבין נסיבותו האישיות של הנאשם.

70. שקלתי את נסיבותו האישיות של הנאשם, עיסוקו עובר לתאונת ולאחר התאונת, העובدة כי הרשעתה בדיון עלולה לפגוע בהמשך עבודתו במשטרת, האינטרס הציבורי המעשה ותוצאתה הטרגית של התאונת, רמת הרשלנות של הנאשם ושל המנוח וחילוף הזמן ובהתחשב בנסיבות התקיך שבנדון לרבות, חומרת הנסיבות הקשורות בביצוען, הענישה הנהוגת והנסיבות שאינן הקשורות בביצוע העבירה, הגעתי לככל מסקנה שאין כל הצדקה לחזור ממתחם הענישה אולם יש בנסיבות אלה להצדיק הטלת מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם, שניתן לרצותו בעבודות שירות.

71. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מטיל על הנאשם קנס בסך של 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הकנס ישולם תוך 90 יום.

ה הנאשם יdag בעצמו לऋת שוברים ממזכירות בית המשפט.

ב. אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי של 8 חודשים לפחות 3 שנים שלא יעבור על עברו של גרם מוות ברשלנות או נהיגת בזמן פסילה.

ג. אני מטיל על הנאשם מאסר בפועל של 4 חודשים אשר ירצча בעבודות שירות במרכז שיקום מגדל העמק החל מיום 4.8.14 בהתאם לתנאים שקבע הממונה בחווית דעתו.

ד. הובחר לנאשם שעליו להתייצב בפני המפקח על עבודות שירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודות שירות, קרי 4.8.14 שעה 8.00, ביחידת עבודות שירות מחוז צפון ברחוב דרכ' הציונות 14 מתחם תחנת המשטרה בטבריה.

במידה וימצא הממונה לנכון לשנות את מקום העבודה או תאריך ההתחלה הוא רשאי לעשות כן
בראות עיניו והכל לפי שיקול דעתו, ובלבך שעבודות השירות לא יחולו לפני המועד שקבע.

ה. אני מחייב את הנאשם לפצות את אלמנתו של המנוח, בסך של 5,000 ₪ אשר ישולם תוך 120 יום מהיום.

סכום הפיצוי יופקד בקופה בית המשפט עם הפקדתו המזיכירות תעבירו לאלמנתו של המנוח. המדינה תמציא למזכירות פרטיה המלאים של אלמנת המנוח לרבות מספר חשבון בנק תוך 7 ימים.

ו. אני מטיל על הנאשם פסילה על תנאי של 6 חודשים לפחות שניתיים.

ז. אני מטיל על הנאשם פסילה בפועל של 7 שנים מלקלבל או להחזיק ראשין נהייה בגיןו 90 ימים. פסילה מינהלית.

תחילת הפסילה עד ליום 4.8.14 בשעה 12:00.

المזכירות שלח גור דין זה לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור בבית המשפט המחויזי בנצרת תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ד סיון תשע"ד, 12/06/2014 במעמד הנוכחים.

חנן סבאג, סגן נשיא

